Вона приходила до мене
Сьогодні
Та, що поєднала дзвініці
Нитками
Од вікна до вікна гірлянди
І золоті ланцюжки від зорі до зорі.
І подругу свою приводила
І сказала: познайомтесь,
Це наша.
Була в білому подруга
Гарненька дівчинка з балетної студії.
Почервоніла.

Весь світ перетягнутий
Тонесенькими павутинками з золотими дзвіночками
І дівчина раділа й сміялась —
Як це божевільно гарно —
Дзвіночки дзвонять.
І призналася дівчина,
Що вона любить поетів à la Arthur Rimbaud
І що вона дуже рада, що зі мною познайомилась.
І сказала, що ми придумаєм якусь фантазію
І розірвемо десь одну тонесеньку ниточку
І украдемо — для двох — один малесенький золотий дзвіночок.

1919. Київ.